

[Johan Poulsen.]

Der er så meget, der for tiden er i støbeskeen i det færøske samfund: de gamle driftsformer er forældede, saltfiskproduktionen, der før sidste verdenskrig var enerådende, trænges mere og mere tilbage af andre og ny produktionsmetoder; folk spiser ikke salt- og klipfisk i samme omfang som tidligere, nu forlanger kunderne fisken leveret i fersk tilstand som fileter, konserver m. v. Alt det forudsætter en omlægning af produktionen til søs og i land. Behovet for investeringer til denne omlægning af driftsformer og produktion, således at den bliver rationel og afpasset efter de krav, de forskellige markeder kræver, er kolossalt, målt med vor egen økonomiske formåen.

Den højtærede statsminister nævner, at Færøerne har haft besøg af repræsentanter for egnsudviklingsrådet med henblik på en udnyttelse af de muligheder, egnsudviklingsloven frembyder for Færøerne. Forhåbentlig vil den nye lov, regeringen har bebudet gennemført i denne folketingssamling, også vise sig anvendelig i udbygningen af det færøske erhvervsliv.

Vi lever i en tid, der er mættet med problemer, og kravene til det offentlige strømmer ind alle vegne fra. Færøerne er ingen undtagelse herfra. Jeg for mit vedkommende føler mig forvissat om, at fornuftige og berettigede krav fra min folketingskreds om hjælp til selvhjælp vil blive mødt med samme velvilje og forståelse som altid tidligere såvel af den siddende regering som af dette høje ting.

Statsministeren (Kampmann): Må jeg begynde med at sige til de ærede medlemmer hr. Rosing og hr. Johan Poulsen, at jeg med stor interesse har hørt på deres redegørelser vedrørende forholdene henholdsvis i Grønland og på Færøerne, og at der måske senere under denne debat eller under finanslovdebatten kan blive lejlighed til at vende tilbage til nogle af enkelthederne. Det glædede mig at høre, at begge de ærede ordførere var tilfredse med udtalelsen i åbningstalen om, at den politik, regeringen fører med hensyn til fiskerigrænserne, sigter på 12 sømils fiskeriterritorium ved Færøerne og Grønland.

Det ærede medlem hr. Johan Poulsen

nævnte i denne forbindelse sagen vedrørende „Red Crusader“ og spurgte om årsagen til, at sagen trak ud. Jeg kan svare, at den uvildige internationale domstol, som der er opnået enighed mellem Storbritannien og Danmark om at få nedsat, er ved at blive nedsat; men når det har taget nogen tid, skyldes det, at enkelte af de medlemmer, man har tænkt på, ikke har set sig i stand til at indtræde i domstolen, og man har derfor måttet forhandle med andre personer om at indtræde. Der skulle imidlertid snart kunne nås en afslutning. Just forleden dag havde jeg i Londons lufthavn en samtale med repræsentanter for det engelske udenrigsministerium og benyttede da lejligheden til at sige, at man såvel på Færøerne som hernede meget gerne snart ser denne domstol nedsat, så sagen kan få sin afslutning.

Jeg påhørte med stor interesse, hvad det ærede medlem hr. Hans Schmidt udtalte om sine specielle problemer, og jeg skal sige, at vi inden for regeringen nøje skal overveje de ønsker, der blev fremsat.

Jeg må i øvrigt sige, at jeg naturligvis efter i den forløbne uge at have læst de forskellige karakteristikker af åbningstalen ret spændt afventede, om de ærede ordførere kunne overgå de udtryk, der blev anvendt med hensyn til den: at den var for lang, for tynd, for lidt indholdsrig, ulden, upræcis i udtalelserne o. s. v. I al almindelighed blev jeg glædeligt overrasket. Jeg synes ikke, de ærede ordførere brugte megen tid til dette. En undtagelse var måske det ærede medlem hr. Poul Møller, der, så vidt jeg erindrer, betegnede åbningstalen som det store intet. Det var godt, det var stort! Men det gav i hvert fald den ærede ordfører lejlighed til mange ganske fornuftige betragtninger senere i talen med stærk tilknytning til det, der stod i åbningstalen. Det viser, hvilken rig fantasi det ærede medlem er i besiddelse af.

Enkelte ordførere mente, at jeg skulle have omtalt regeringens rekonstruktion, og jeg forstod, at man nogle steder ligefrem betragter den regering, der præsenteredes ved åbningen af folketinget, som en ny regering. Jeg må hertil sige, at jeg betragter den regering, der blev dannet efter valget i november 1960, som en ny regering bestående af kun 2 regeringspartier mod tidligere 3, medens den ændring, at 2 med-